

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta

Nr. 98 (5637)

Otrdien, 1987. gada 18. augustā

Maksā 3 kap.

Marksistiski leņinisko izglītību— jauno uzdevumu līmeni

DRIZ SĀKSIES JAUNĀS MĀCĪBU GADS PARTIJAS, KOMJAUNATNES
UN EKONOMISKĀS IZGLĪTĪBAS SĪSTĒMĀ.

Vadoties pēc PSKP CK projekta «Darba-
laužu politiskās un ekonomiskās izglītības sīstēmas pārkārtošanas pamatvirzieni», vēl nopietnāk jāpievēršas šo mācību pārkārtošanas, kvalitātes un rezultativitātes paaugstināšanas jautājumiem, kā arī jautājumiem par partijas organizāciju atbilstības palielināšanu par darba-
laužu politisko un ekonomisko izglītību.

Zināma pieredze šī darba organizēšanā uz-
krāta jau pagājušajā mācību gadā. Apmācīt propagandistus, izmantojām tādu jaunu darba formu kā zonālie semināri Preiļos un Līvānos. Kolhozu un sovhozu propagandistu apmācī-
šanā aktīvi iesaistījās rajona agrorūpnieciskā apvienība kopā ar ekonomisko padomi. Propagandistu apmācību uz vietas labi organizēja Līvānu stikla fabrikas un Līvānu EMBK partijas pirmorganizācijas.

Propagandisti savā darbībā plašāk sāka lietot aktīvās mācību formas un metodes: pārrunas, diskusijas, seminārus, praktiskos uzdevumus. Līvānu 1. vidusskolas propagandiste A. Nikitova prasmīgi izmanto problēmsituāciju metodi, bet N. Koļčova (Līvānu eksperimentālā biokīmiskā rūpnīca) mācību gadā laikā izstrādāja un rūpnīcas apstākļos sekmīgi organizēja 5 lītišķās spēles. Tādējādi teorija ciešāk saistās ar ražošanas uzdevumu praktisku risināšanu, pieaug arī pašu klausītāju aktivitāte.

Jā, propagandistam, protams, ir galvenā loma marksistiski leņiniskās izglītības sīstēmā, tomēr tas nemazina arī partijas organizāciju lomu un atbildību par mācību norisi, propagandistu kadru izvēli.

Taču — par kādu gan atbildību var runāt, ja patlaban tikai viena trešdaļa partijas organizāciju šī gada laikā partijas sapulcēs ir apspriedušas politiskās un ekonomiskās izglītības jautājumus? Vajadzīgo uzmanību politikājam un ekonomiskajām mācībām neveltī rajona patērētāju biedrības, remontu un celtniecības pārvaldes, agrofīrmas «Krasnij Oktjabrj», kolhozu «Dubna», «Rīts», «Lauktechnikas» rajona apvienības, Preiļu trikotāžas fabrikas, centrālās rajona slimnīcas partijas pirmorganizācijas. Sajās partijās organizācijās pavājinājies arī prasījums pret propagandistu kadriem. Laika prasībām neatbilst arī metodisko padomju darbs kolektīvos.

Ja aplūkojam propagandistu kadru kvalitatīvo sastāvu, secinājums ir viens — puse propagandistu jau sasnieguši aptuveni 50 gadu vecumu. Tātad partijās pirmorganizācijām nepieciešams nopietni risināt propagandistu kadru sagatavošanas jautājumus. Svarīgi, lai jaunais propagandists no paša sākuma izjustu atbildību par viņam uzticēto pienākumu. Kā paraugu šajā ziņā var minēt N. Koļčovu (Līvānu eksperimentālā biokīmiskā rūpnīca), D. Terentjevu (Līvānu stikla fabrika), L. Melderi (Aglona), J. Kažemāku (Raiņa kolhozs) un vairākus citus. Diemžēl propagandistu — iesācēju darbam bieži vien nav vajadzīgās atdeves, kamēr mūsu propagandisti — pensionāri V. Gudļevska (Aglona), M. Noskovs (Līvānu eksperimentālā biokīmiskā rūpnīca) ziedo visus savus spēkus šī sabiedriskā pienākuma veikšanai.

1987./88. mācību gads politiskās un ekonomiskās izglītības sīstēmā aizritēs darba-
laužu marksistiski leņiniskās izglītības organizē-

šanas un pārkārtošanas tālāku kvalitatīvu pārmaiņu apstākļos. Turpināsies PSKP CK projektā ietvertu ideju un secinājumu praktiskā realizācija.

Šī mācību gada specifiku nosaka tas, ka kopumā saglabājas esošā partijas, komjaunatnes un ekonomiskās izglītības sīstēmas struktūra un saturs (jaunie mācību kursi un struktūra tiks ieviesti tikai 1988. gada oktobrī). Vienlaikus turpinās jaunu pieeju izstrādāšana, eksperimentu rezultātu apkopošana, efektīvāku un modernāku mācību formu un metožu atlasē.

Komplektēšanas laikā aktīvi jāorientējas uz vienu no galvenajām PSKP CK projekta prasībām — attīstīt mācību procesa organizēšanas demokrātisko raksturu. Partijas organizācijām paveras lielākas iespējas radošiem meklējumiem. Tās pašas nosaka skolu un semināru komplektēšanas struktūru, daudzumu un kārtību.

Līdztekus tiesību un iespēju paplašināšanai mācību jautājumos demokrātiskuma princips paredz arī partijas organizāciju atbilstības paaugstināšanu par optimālāko variantu izvēli, par vietējo īpatnību pilnīgāku ievērošanu. Partijas un komjaunatnes politiskās izglītības sīstēmās otro gadu turpinās apgūt kursu «Valsts sociāli ekonomiskās attīstības paātrināšana — PSKP stratēģiskā līnija», ekonomiskās izglītības sīstēmā — kursu «Ražošanas intensifikācija».

Sajā mācību gadā jāpraktizē komjauniešu un jauniešu politklubu izveidošana. To darba plānos līdztekus rekomendētajam kursam iespējams iekļaut arī jautājumus par komjaunatnes darba pārkārtošanu atbilstoši VLKJS XX kongresa prasībām, kā arī jaunatnes kustības aktuālās problēmas.

Sajā darbā plašāk jāiesaista kultūras darbinieki, darba un partijas veterāni.

Kā zināms, PSKP CK projekts par vienu no galvenajiem ekonomiskās izglītības pārkārtošanas virzieniem noteica masu ekonomisko apmācību savienošanu ar profesionālo izglītību un to iekļaušanu kadru atkārtotas sagatavošanas un kvalifikācijas paaugstināšanas valsts sīstēmā. Ekonomisko mācību un kadru profesionālās sagatavošanas apvienošana notiks pakāpeniski visas divpadsmitās piecgades laikā. Tomēr šos jautājumus nepieciešams risināt jau tagad. Ražošanas un ekonomisko mācību plānošanas un organizēšanas darbs tiek uzdots saimnieciskajiem vadītājiem un arodbiedrību organizācijām.

Lai nodrošinātu visu mācību formu praktisku atdevi, visos kolektīvos jārada precīza klausītāju priekšlikumu uzskaitē, analīze un ieviešana. Saskaņā ar PSKP CK projektu ierosinājumus rekomendēts izskatīt stingri noteiktos termiņos vienlaikus ar darba-
laužu piezīmēm un priekšlikumiem, kurus tie izteikuši partijās un strādnieku sapulcēs.

Secinājums viens — mācības jāorganizē tā, lai tās palīdzētu strādājošajiem veidot vienotu marksistiski leņinisko pasaules uzskatu, lai paaugstinātu viņu politisko kultūru, attīstītu jauno ekonomisko domāšanu, darba un sociālo aktivitāti.

V. JAKIMOVA,

Latvijas KP rajona komitejas politiskās izglītības kabineta vadītāja

Pārskats

PAR LAUKU DARBU GAITU
RAJONA SAIMNIECĪBAS

Līdz 17. augustam
(pēc RARA dispečerdienesta ziņām procentos).

Saimniecība	Novākts graudaugu	Aparatizē zemju zīmājumi	Novākts līnu
«Kr. Oktjabrj»	18	63	5
Rušonas p. s.	15	55	+
Dzeržinska	13	88	+
Raiņa	12	85	7
«Silukalns»	12	63	28
K. Marksa	10	41	12
Kirova	9	81	5
Suvorova	8	63	12
«Sark. ausma»	8	49	+
«Nākolne»	6	55	+
M. Gorkija	6	53	16
«Rīts»	5	74	+
Oškalna	5	67	+
Lenina	4	61	7
Rudzātu p. s.	4	50	+
«Zelta vārpa»	3	50	+
«Dzintars»	3	48	+
«Dubna»	3	28	+
«Vārkava»	2	78	7
Aglonas p. s.	2	75	+
RAJONA	7	59	7

+) — nav iesēts.

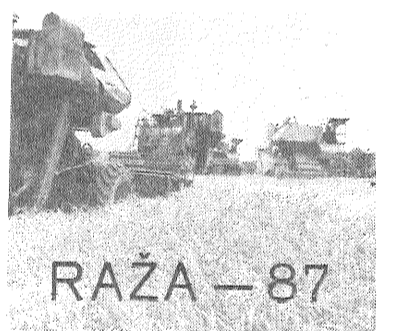
REPUBLIKA: notikumi un fakti

V AIRĀK nekā puse no Rīgas zēku fabrikas «Aurora» ražotās produkcijas tagad tiek izlaista ar indeksu «Sevišķi moderni». Izstrādājumu sortimenta atjaunināšana, ņemot vērā pieredzi pieprasījumu, jūtami ietekmējusi uzņēmuma ekonomiskos rādītājus. Kopš gada sākuma iegūti aptuveni 2 miljoni rubļu vērplāna peļņas. Tādējādi fabrikai radusies iespēja vairāk līdzekļu atvēlēt sociālās sfēras attīstībai.

K AD no kolhoza «Ziemeļi» sāka saņemt zemas kvalitātes pienu. Valmieras piena kombināta speciālisti neaprobežojās tikai ar jakta konstatāciju. Tūlīt viņi izbrauca uz saimniecību, noskaidroja brāķa iemeslu un palīdzēja novērst dzesētāja bojājumu. Tas liecina par jaunu pieeju darbam. Agrāk lopkopji palika vieni ar savām bēdām, taču tagad pilseas uzņēmuma darbinieki sniedz viņiem kvalificētu palīdzību tieši jermās. Šāda sadarbība ir izdevīga gan piegādātājam, gan pārsūtītājam: samazinās piena zudumi, iegūst vairāk un labākas kvalitātes galaprodukciju, ar kuru Valmieras kombināts iemantojis labu slavu.

P IĻU medību sezonas at-
klāšanu paredzēta 22. augusta — šogad aizkavejusies dabas atslīdība. 30 lūkstošajiem Latvijas mednieku gaidamajai sezonai izsniegtas medību licences, piemēram, vairāk nekā 6 000 alnu, 3 000 briežu un 13 lūkstošu mežacūku nometīšanai. Atšķirībā no iepriekšējiem gadiem neizmantošas licences atpakaļ neliks pieņemt un to vērtība neliks atmaksāta. Tāpat nav paredzēta mežacūku nodošana gaļas sagādes punktos. So jautājumu Mednieku un maksšķerņieku biedrības rajonu un pilsētu nodaļas izlems pašas.

LATINFORM

strākos viss izaudzētais jānovāc. Sava nozīme ir darba apmaksas sīstēmā — apmaksā dubultsīstēs, ja visa raža tiks novākta laikus un panākts augsts iekūlums.

Un darbs sokas. Līdz 14. augustam saimniecībā graudaugu bija novākti 216 hektāru platībā jeb vairāk nekā desmitā daļa no visām druvām. Tas bija trešais labākais rezultāts rajonā.

ATTELOS:

laika apstākļi šogad ir smagi, tehnikai var gādāties lūzumi, tāpēc uz lauka bieži ir trešā iecirkņa mehāniķis Pēteris Baško, kurš uzmanīgi seko kombainieru darbam (augšējais attēls);

šogad liela nozīme ir labības vācēju pieredzei, un tā lieti noder Jānim Smanam un Ivanam Daļilovam, kuri kombainieru pienākumus sekmīgi veic jau daudzus gadus.

J. SILICKA teksts un foto

Ievēlētā rajona bibliotēkas direktore

Pēc rajona kultūras nodaļas iniciatīvas notika centrālās rajona bibliotēkas direktora vēlēšanas. So ierosmi atbalstīja centrālās rajona un bērnu bibliotēku kolektīvi.

Direktoru amatam tika izvirzītas vairākas kandidātas. Ar balsu vairākumu par centrālās rajona bibliotēkas direktori ievēlēja Janina Prikule.

Bibliotēku darbu viņa strādā vairāk nekā divdesmit gadus. Bei-

gusi Rīgas kultūras un izglītības darbinieku tehnikumu. Darba gaitas uzsāka Sondoru ciema bibliotēka. Kādu brīdi strādāja arī par ciema padomes izpildkomitejas sekretāri, par rajona kultūras nama mākslinieciskās daļas vadītāju.

Kopš 1984. gada novembra Janina Prikule ir centrālās rajona bibliotēkas direktora vietniece.

— Ļoti izdarīga, ziņoša speciāliste. — tā viņu raksturo kolektīvi.

Principiāla un prasīga, labs organizators, kolektīvā draudzīga.

Acimredzot, šīs īpašības bija noteicošas, kāpēc darbā biedri izraudzījās Janinu Prikuli par rajona daudzziņstošās grāmatu krātuves saimniecei un kolektīvā darba organizatori.

A. VELDRE

Piecgades pirmrindnieki

REGINA BIRANE ir viena no labākajām strādniecēm Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombinātā māla sagatavošanas iecirknī. Darba biedri viņu raksturo kā tehniski saprotošu, sabiedriski aktīvu darbinieci.

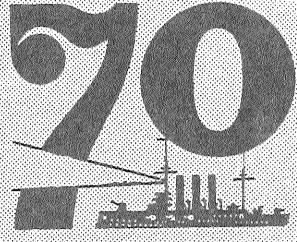
Komjauniete ANNA ZALANE šī gada septiņos mēnešos sasniegusi atzīstamu rezultātu — no vienas savas grupas govs izslaukusi vidēji 2392 kilogramus piena. Kāpinājums, salīdzinot ar iepriekšējo gadu — 269 kilogrami. Tas ir otrais labākais rezultāts Rudzātu sovhozā.

J. ZANDES foto

Lūdzu vārdul!

Iespējams, kāds no PMK strādājošajiem sākumā brīnīsies: vai patiesām Ivanovs aizstāv sāncensī? Saprātiet mani pareizi. Jā, mana kolēģa Jelfma Dubovska brigāde tik tiešām ir spēcīgs sāncensis. Taču pamēroties spēkiem ar līdzvērtīgu pretinieku ir patīkami. Lai gan Dubovska brigādes pārkums nav noliedzams — viņi ir montāžas strādnieki. Cits profils — citi darba apjomi. Kā nekā, šī brigāde specializējas rūpnieciskajā celtniecībā. Taču tas nenozīmē, ka mani pušī ir samierinājušies ar domu, ka viņiem mūžīgi jābūt tikai otrajiem un trešajiem. Ir arī citi rādītāji — darba ražīgums, piedalīšanās sabiedriskajā darbā, sporta dzīve. Apkopojot ceturksņa vai gada rezultātus, bez šaubām, tiek ņemts vērā arī tas.

Un tomēr man ir žēl, ka Dubovskis nekļuva par sociālistiskās sacensības uzvarētāju ne pirmajā, ne otrajā šī gada ceturksnī. Starp citu, runa nav par pirmajiem trim mēnešiem. Kāds no brigādes locekļiem objekta tika atrasts, maigi izskatīties, ne visai skaidrā pītā. Un kaut gan montieri centās aizbildināties, ka šereibušajam todien bijusi brīvdiena, arodkomiteja tomēr pieņēma, jādomā,

ŠI GADA 18. MARTĀ RAJONA TAUTAS DEPUTATU PADOMES IZPILDKOMITEJA APSTIPRINĀJA VĒSTURES UN ARHITEKTORAS PIEMINEKĻU RESTAURĀCIJAS UN IZCILU VALSTS UN KULTURAS DARBINIEKU PIEMIŅAS SAGLABĀŠANAS PERSPEKTĪVO PLĀNU. TAS PAREDZ 1989. GADĀ SILAJĀNU CIEMA CERVOŅIKU SĀDZA UZSTĀDĪT PIEMIŅAS AKMENI LATVIJAS KOMUNISTISKĀS JAUNATNES SAVIENĪBAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS LOCEKLIM (1919. — 1920. GADĀ) HARLAMPIJAM BOBROVAM.

Šī cilvēka vārds var līdztiesīgi stāties blakus Jāņa Zvidra un Vladislava Zeimaja vārdiem. Cilvēks no leģendas, no tādās un trauksmainās jaunības, no novada komjaunatnes vēstures. Dleimžēl vēsturē gadās, ka ilgus gadus paliek nepelnīti aizmirsti varoņu vārdi.

No senas septiņdesmit gadu vecas fotogrāfijas fotokopijas uz mums raugās stalts puišis ar paretzlem sejas valstiem, augstu un atklātu pieri, apņēmīgu skatīlenu... Pēdējā fotogrāfija, pirms puišis uzvilka karavīra šinell un aizgāja cīnīties Pilsotkara frontēs.

Kad Latvija nolībinājās padomju vara, sarkano komisāru atsūtīja uz dzimto novadu. Seit viņš kļuva par Silajānu pagasta komjaunatnes šūniņas sekretāru.

1919. gada novembrī Latgales komjaunatnes konferencē, kurai tika piešķirtas kongresa tiesības, Harlampijs Bobrovs tika ievēlēts par Latvijas Komunistiskās Jaunatnes Savienības Centrālās Komitejas locekli. Tas bija apļiecinājums viņa nenogurdinā-

Sagaidot Lielā Oktobra gadadienu VIENS NO PIRMAJĪEM KOMJAUNIEŠĪEM

majai darbībai Silajānu pagastā. Isā laikā, no 1919. gada pavasara līdz rudenim, pagasta komjaunieši un jaunieši bija puguvuši daudzko padarīt. Vairākās sādžas viņi noorganizēja lasītavas, kurās komjaunieši rikoja literārus vakarus, lasot A. Puškina, M. Lermontova un M. Gorkija darbus. Komjaunieši lasīja lauku iedzīvotājiem lekcijas par ateisma un citām aktuālām tēmām. Tika atvērta klubs, kurā pašu spēkiem mēģināja sniegt teatralizētus uzvedumus. Jaunieši organizēja svētdienas talkas, lai iedzīvotājiem sagatavotu malku.

Pa šo laiku Silajānu pagasta komjaunatnes pirmorganizācija auga augumā, apvienojot savās rindās 42 biedrus un kļūstot tobrīd par lielāko Latvijā.

No komjaunietes Olimpiādas Bogdanovas atmiņām:

— Harlampijs kā meteors šaudījās pa pagastu. Organizēja lasītavas, braukāja uz Rēzekni pēc literatūras, izplēsa no kulkākiem labību, agitēja jauniešus stāties Sarkanajā Armijā.

Gadījums ceļā

Pēc pasažieru iekāpšanas Līvānos, LAZ tipa autobuss (maršruts Jēkabpils — Daugavpils), kā parasti, devās ceļā. Pēkšņi netālu no pieturas «Bucenieki» autobusa priekšējā stiklā ar lodes ātrumu ietriecās pamatīgs akmens, kurš izlidoja no pretimbraucošā tāda paša autobusa riteņu apakšas. Acumirkli priekšējais stikls pārklājās ar smalku zirnekļa tīklu, un ceļš uz brīdi kļuva neredzams. Taču soferis I. Krasovskis nezaudēja aukstasinību un autobusu, pakāpeniski samazinot ātrumu, apstādināja. Pēc tam viņam nācās autobusa priekšējo logu pilnīgi iztīrīt no stikla lauskām, uzlikt aizsargacenes, dziļāk ieraut gal-

vu vieglo vasaras svārku apakklē (diēna bija vēsa), lai braucīenu varētu turpināt.

Gādīgais autobusa vadītājs ar drānu aizklāja pasažieru salonu, lai tie nejustu aukstā vēja plūsmu, tāpēc sala tikai viņš viens. Tika ievērotas visas pieturas, un visi līvānieši nokļuva tur, kur viņiem vajadzēja aizbraukt. Plebīdīsim, ka tas notika (fakts paliek fakts) augusta 13. datumā, ceturtdien.

Soferim I. Krasovskim viņa 36 gadus ilgā darba praksē autotransportā tas ir piektais šāds gadījums

Z. BURIJS

Tiem, kas mīl dzimto novadu

Pirmām kārtām tieši tiem bija adresēts LATINFORM materiāls «Punkts uz kartes», kas tika plaši publicēts vietējā presē. Pēc tā publicēšanas laikrakstos pie redakcijām sāka griezties cilvēki, kas vēlās palīdzēt zinātniskajiem darbiniekiem, kuri izstrādā vienotu republikas ģeogrāfisko nosaukumu sistēmu. Pēc viņu daudzajiem lūgumiem paziņojam Latvijas PSR Ģeogrāfijas biedrības toponīmijas komisijas adresi:

indekss 226011, Rīgā, Martas ielā 9. Telefons 270171. Komisijas priekšsēdētāja — Ruta Avotina.

LATINFORM

Vai kavējums izšķir visu?

pareizu lēmumu: arī brīvais laiks jāpavada lietderīgi, nevis vazājoties pa būvlaukumu, traucējot strādāt citiem. Bez tam kolektīvs strādā pēc līgumdarba principa, tāpēc pilnīgi saprotams, ka brigādei jāizvirza augstas prasības pret katru tās locekli — vienai, vai viņš atrodas objekta teritorijā vai ārpus tās.

Toties par otro ceturksni jārunā īpaši. Godīgi sakot, tieši šis starpgadījums arī pamudināja mani izteikt savas domas vispirms arodbiedrības konferencē, kurā apsprieda kolektīvā darba līguma izpildi pirmajā pusgadā, bet pēc tam arī laikrakstā.

Lai gan Dubovska brigādes kontā bija visaugstākie rādītāji visā PMK (plāna izpilde — 128,6 procenti, darba ražīgums — 138,6 procenti), par sacensību līderi tā, kā jau teicu, neizvirzījās. Arodkomitejas lēmums bija viennozīmīgs: ja vienam no brigādes strādniekiem ir trīs kavējumi (kaut gan uz visu brigādi tas attiecināms kā viens kavējums), kolektīvs automātiski tiek izslēgts no to skaita, kuri pretendē uz pirmo vietu. Tikai vēlāk uzzināju, ka puišis it kā bijis slims. Taču te jau vainojama brigāde: cilvēks trīs dienas neierodas darbā, bet biedri pat nepainterēsējas, kur viņš ir un kas ar viņu noticis. Arī tiesī-

bas uz uzvarētāja nosaukumu brigāde nav pratusi aizstāvēt. Uzskatu, ka jautājumu vajadzētu izskatīt vēlreiz.

Taču runa būtībā nav par to. Es (un ne tikai es) esmu stingri pārliecināts: pret žūpotajiem un darba kavētājiem jācinās visiem iespējamiem līdzekļiem, nepieļaujot kompromisu. Tomēr, apkopojot sociālistiskās sacensības rezultātus, kavējumam nedrīkst būt izšķiroša nozīme. Citādi — kas tad iznāk? Mana brigāde ir pati lielākā organizācija: pašlaik tajā ir trīsdesmit cilvēki. Kaut arī kadru izvēles ziņā esam stingri, neslēpšu, ka katrā lietā ir arī savas ēnas puses. Tāpēc nevarī būt drošs, ka neviena no viņiem neizstrādās kādu «numuru». Un labi vēl, ja viens no viņiem. Bet ja divi vai trīs? Tad viss triju mēnešu laikā paveiktais vējā. Pie tam strādāts reizēm tiek ar gluži vai necilvēciskām pūlēm. Jā, jā, ar to es domāju kaut vai to ārkārtējo gadījumu skolas rekonstrukcijas laikā.

Manuprāt, kolektīvs pats mēros pārkāpējiem vistingrākos soda mērus — līdz pat viņu atbrīvošanai no darba atbilstoši likuma pantam. Bet ar varu atvest darba kavētāju uz objektu un pielikt pie darba, lai vēlāk grafikā ierakstītu astoņu stundu darba dienu, piedodiet, mums nav tiesību. Atliek tikai viens:

noslēpt šo pārkāpumu. Un tā mūsu brigādēs, bieži vien arī dara. Tas, protams, ir pret morāles normām, jo grauj disciplīnu, pārspīlēti «uzpūš» brigādiera vai meistara autoritāti.

Kāpēc nevarētu atgriezties pie vecās pārbaudītās sistēmas: uzskaitīt kavējumus, rēķinot uz katrām desmit cilvēkiem? Tā, domājams, būs pareizāk. Un arī taisnīgāk.

Nolikums par sociālistisko sacensību mums, bez šaubām, jau sen ir izstrādāts, saskaņots, apstiprināts. Taču tas nedrīkst pārvērsties par dogmu. Pašreizējā apstākļi prasa elastīgu attieksmi. It sevišķi, ja runa ir par tik svarīgu faktoru kā cilvēku ieinteresēšana savā darba galarezultātos. Un nebūs nosodāmi, ja mēs vēlreiz pārskatīsim šo nolikumu un izdarīsim attiecīgus labojumus. Kāpējās lietas labā.

Starp citu, neuzskatu, ka mans viedoklis ir neapstrīdams. Iespējams, kādam no maniem kolēģiem — rajona celtniekiem — šāji jautājumi tas ir citāds. Tāpēc arī aicinu viņus dalīties pieredzē, izteikt savas domas. Esmu pārliecināts, ka rajona laikraksts mums sagādās šādu iespēju.

A. IVANOVS,

Līvānu PMK brigadieris, arodkomitejas priekšsēdētāja vietnieks

RAJONOS, AR KURIEM SACENSĀMIES

Firma garantē?

Kopš tā laika, kad PSKP XXV kongresa agrofirma sāka apgādāt Jēkabpils rajona iedzīvotājus ar pārtikas produktiem, veikalos vairs nav redzamas garas pircēju rindas. Agrofirma, kas izveidota uz pirmrindas padomju saimniecības bāzes, iekļauti bijušie rajona galas, piena un dārzeņu konservu kombināti, kā arī konditorejas izstrādājumu celis.

Pieņemot šos uzņēmumus, padomju saimniecības vadītāji zināja, ka lajos ir vāja tehniskā bāze, ražošanas kultūra un disciplīna.

— Prolams, tas bija riskanti, — sacīja agrofirmas ģenerāldirektors L. Skosta. — Taču mēs palāvāmies uz mūsu stabilajām darba tradīcijām un saliedēto celtnieku vienību, kas ik gadu apgūst kapitālieguldījumus līdz 5 miljoniem rubļu. Vispirms visās struktūrvienībās ieviesām pilnīgu saimniecisko aprēķinu ar čeku sistēmu. Vienlaikus parūpējāmies lai cilvēkiem, kas papildināja mūsu kolektīvu, būtu kur un ar ko strādāt. Gada laikā, kas atzīdējies kopš agrofirmas izveidošanas, pārsīrādes uzņēmumu rekonstrukcijā un darba apslāķu uzlabošanā mēs esam ieguldījuši vairāk līdzekļu nekā agrākie saimnieki piecpadsmit divdesmit gados. Rezultātā ievērojami palielinājusies galas un piena produktu ražošana, par 18 izstrādājumu veidiem paplašinājies to sortiments.

Taču tagad es nevaru tik droši kā pirms gada teikt: firma garantē! Mēs ik uz soļa saduramies ar bremzējošiem faktoriem, ko rada novecojušas instrukcijas, pārskatu, plānošanas un cenu veidošanas sistēmas. Piemēram, parunāsim par kvalitāti. Jā, mēs ražojam tikai ļoti svaigus pārtikas produktus. Bet tas pats biežpiens var būt negaršīgs, garšīgs vai ļoti garšīgs. Kamēr ir spēkā vidusmēra standarti un iesīkstējušās cenas, mēs tikai agītejam darbiniekus ražot augstvērtīgu produkciju. Bet nodrošināt piemaksu par tiešām kvalitatīvu darbu mums nav tiesību.

Šī problēma, tāpat kā daudzas citas, saņem republikas agrofirmu vadītājus. Piemēram, līdz šim nav izveidots pareizs iepirkuma cenu un vairumcenu samērs. Rezultātā «nodevas» tirdzniecības liklam mēdz būt ļoti lielas. Bet arī las vēl nav viss. Kamēr svaigkos dārzeņus ved no vienas noliktavas uz otru, tie zaudē garšu un precies izskatu. Līdz ar to zaudē ne vien saimniecības, bet arī palērlēji. Bet ražotāji nekādi nevar pārvarēt tiem radītos šķēršļus un nodrošināt pieliekamu skaitu savu tirdzniecības punktu. Šī pati PSKP XXV kongresa agrofirma pagaidām «izdabūjusī» atļauju atvērt tikai divus savus veikalus.

Daudz pretenziju tiek izvirzīti arī Agrorūpnieciskajai komitejai. Tā joprojām piesūta direktīvus norādījumus, prasa daudz izziņu un pārskatu. Kairam pārstrādes uzņēmumam gandrīz vai vajag iekārtoļ atsevišķu gramatvedību. Vārdu sakot, Agrorūpnieciskā komiteja joprojām nodarbojas ar sīkumainu aizbildinību.

— Ja jau mums uzlicēts vadīt lielus uzņēmumus, mums jāļauj arī pēc saviem ieskatiem rīkoties ar līdzekļiem, ar darbspēka un materiālajiem resursiem, ar saražoto produkciju, — uzskata L. Skosta. — Jātļauj pašiem noteikt statusu un maksāt par darbu atbilstoši tā rezultātiem. Tikai tad pēc vārdiem «firma garantē» nevajadzēs likt jautājuma zīmi.

V. SEMJONOVS,

LATINFORM korespondents

Tehniskās kontroles nodaļa: lietderības koeficients

Laikraksta «Ļeņina Karogs» redakcijas korespondenta ZENONA BURIJA intervija ar Livānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas tehniskās kontroles nodaļas priekšnieci VENERANDU CAUNI.

Z. B. — Jums droši vien atmiņā vēl saglabājies tas laika posms pagājušajā gadā, kad uzņēmums saražoja nekvalitatīvu produkciju, par ko tam nācās samaksāt soda sankcijas par apmēram 30 tūkstošiem rubļu...

V. C. — Jā, uzņēmuma darba kolektīvam tā bija nopietna mācība, mudinājums sākt darboties. Uzņēmuma komunisti, arodbiedrības aktīvi, ražošanas speciālisti un saimnieciskie vadītāji pastiprināja partijas un dienesta kontroli par uzņēmuma standartu precīzu ievērošanu, it īpaši to standartu, kuri tieši ietekmē kvalitāti.

Te jāmin «Izejvielu un materiālu iekšējās kontroles kārtība», «Gatavās produkcijas izvietošana, uzskaitē, glabāšana un aiztransportēšana», «Tehniskās disciplīnas ievērošanas kontrole», «Kvalitātes dienu organizēšana un norise», «Sociālistiskās sacensības par kvalitātes ieviešanu nosaukuma iegūšanu organizēšanas kārtībā» un, visbeidzot, «Amatpersonu, kuras nodarījušas biokīmiskajai rūpnīcai zaudējumus sakarā ar nekvalitatīvas produkcijas ražošanu, saukšanas pie materiālās un disciplinārās atbildības kārtībā».

Tik sīki par standartiem runāju tāpēc, ka tie ir mūsu balsts cīņā par kvalitāti. Mēs ražojam triju veidu lizīnu: šķidro, granulētu un pulverveida, kā arī premiksus. Šī gada septiņos mēnešos nav bijis gadījuma, kad būtu pieļauts nopietns brāķis.

Z. B. — Acīmredzot, tehniskās kontroles nodaļa pastiprinājusi kontroli?

V. C. — Protams. Mūsu kontrolēri (pavisam 16 cilvēki) arī agrāk neietilpa ceļu un iecirkņu ražošanas posmā sastāvā un nebija pakļauti to vadītājiem, un tomēr bija kāds «āķītis», uz kura uzkārtās daži mūsu darbinieki: plāna izpilde ietekmēja viņu darba algu.

PRASĪBAS KĻUVUŠAS STINGRĀKAS

Ekonomisko sviru pārkārtošanas apstākļos mēs panācām, lai šī bēdīgi slavenā atkarība tiktu likvidēta. Tagad tehniskās kontroles nodaļas kontrolēri saņem prēmiju par godīgu savu tiešo pienākumu pildīšanu, nevis par rūpnīcas plāna izpildi.

Gan ar vārdiem, gan darbiem par kvalitāti cīnās, piemēram, Elizabete Cimare. Viņa prasmīgi un ļoti principiāli kontrolē vitamīnizēto komponentu padevi, tehnoloģiskajā procesā seko skābes hidrolizāta-aktivizētāja kvalitātes rādītājiem, reagentu sagatavošanai, apkopo novirzes no tehnoloģiskā režīma, kontrolē gatavās produkcijas paraugu saglabāšanu. Būdamā PSKP biedre, pie tam principiāla, Elizabete uzņēmusi ekonomikas pārkārtošanu ar dziļu izpratni.

Pārējos tehniskās kontroles nodaļas kontrolērus pagaidām tik sīki raksturot nevaru, tomēr vairums no viņiem ir par savu darbu pelnījuši atzinīgus vārdus. Mēs neaizmirstam cildināt viņus ražošanas un strādnieku sanāksmēs.

Z. B. — Vai jums ir brīvprātīgie sabiedriskie palīgi?

V. C. — Jā, ir gan. Tās ir divas kvalitātes iniciatīvas grupas, kuras apvieno apmēram pusotra desmita cilvēku. Bija

arī trešā šāda veida grupa, taču tā izjuka, lemesls tam man pagaidām vēl nav īsti skaidrs. Mēs izanalizēsim šo faktu, izdarīsim secinājumus.

No divām esošajām grupām viena ir ļoti kaujinieciska. Tā ir I. lizīna ceļa grupa ar maiņas priekšnieci Veltu Kukuruzu priekšgalā. Velta ir dzīvespriecīga pēc rakstura, uzņēmīga darbā. Viņa daudzus prot aizraut ar savu ini-

ciatīvu, izraudzījies sev labus palīgus no aktīva. Viņa kopā ar astoņām kolēģēm ir principiāla prasības pret tiem, kuri, piemēram, pašlaik novilcina simtkubikmetru lielo fermentatoru sagatavošanu ziemeļiem, kuri savlaicīgi nepilda plānotos pasākumus tehnoloģiskā procesa pilnveidošanai.

Ar kvalitātes grupas aktīvistu atbalstu ceļā jaunus meklējumus uzsākuši racionalizatori Jānis Jordāns, Aivars Hlevickis un Anna Saleniece. Nesam viņi izstrādājuši divus ļoti efektīvus racionalizācijas priekšlikumus kaļķu iekraušanas mehanizēšanā un to konteineru pilnveidošanā. Līdz ar šo jauninājumu ieviešanu paaugstināsies ražošanas kultūra, lielāka garantija būs arī augstas kvalitātes lizīna un premiksu ražošanai.

Z. B. — Vai cīņā par kvalitāti gadās arī konfliktssituācijas?

V. C. — Gadās, un vēl kādās Tiesa, rūpnīcas mēroga brāķa uzskaitījumu žurnāls ne vienmēr atspoguļo lietas ekonomisko pusī. 5. un 6. jūlijā, piemēram, notika gandrīz vai ārkārtējs gadījums: pulverveida lizīns sāka sacietēt vēl pirms tā izvešanas no noliktavas.

Sacēlām kājās speciālistus, saimnieciskos darbiniekus, ierindas darbiniekus,

J. C. — Paldies!
ATTEĻA: kvalitātes iniciatīvas grupas aktīvistes V. Kukuruzu (stāv) un Z. Klīdzāne.

J. SILICKA foto

STEKU SILĀ KLUSI ŠALC PRIEDES...

Augusta otra svētdiena, Rudzētu vidusskola pulcējās Lielā Tēvijas kara dalībnieki — 130. latviešu strēlnieku korpusa 43. gvardes divīzijas bijušie cīnītāji — Steķu kauju dalībnieki. Latvijas PSR vēstures 2. sējumā šim kaujām ir atvēlēta tikai viena rindiņa: «Augusta pirmajās dienās korpusa daļas deva jaunu triecienu lenaiznīcējam pie Steķiem — uz ziemeļaustrumiem no Livāniem». Parāk skopa, manuprāt, ir šī izdevuma jaunā redakcija. Tomēr vēl dzīva cīnītāju atmiņa, rudzētiešu piemiņa.

Blakus skolai, kur uz posta-menta stāv lielgabals, — pieminekļa novada ļaudīm, kuri krituši Lielajā Tēvijas karā un tiem Rudzētu ciema iedzīvotājiem — padomju aktīvistiem un komjauniešiem, kuri krituši cīņā pret latviešu nacionālistu un vācu fašistu diversantu bandām 1944. — 1948. gadā. Pieminekļa pakājē gulst ziedli novadnieku piemiņai. Par viņiem, kritušajiem, par šodien runā saimniecības direktors Leonards Spūlis Pateicības vārdus viņš

adresē arī Artūram Brūverim — pieminekļa izveidošanas iniciatoram.

Klusuma brīdis vēlreiz atgādina, par kādu dārgu cenu ir pirkti skaistā, saulainā un radošā tagadne.

Daudz upuru ir prasījuši Rudzētu zeme. Par to liecina uzrakstu simti brāļu kapos. Par to, kā kritušo piemiņu glabā ciema iedzīvotāji, runā sovhoza partijas pirmorganizācijas sekretārs Vitālijs Bernāns, par šodien, par cīņu par mieru —

rajona kara komisārs apakšpulkvedis Vitālijs Suprūns. Ziedi. Klusuma brīdis. Piemiņas mirklis brāļu kapos.

Tālākais ceļš ved uz Steķu silu, uz rudzētiešu jauno Piemiņas vietu. Šeit atklāj Piemiņas akmeni. Uzraksti uz stēlām vēsta: «Mūžīga slava varoņiem! — Steķu kaujas dalībniekiem! Šajā vietā 1944. gada 2. augustā cīnījās un vācu fašistu grupējumu sagrāva 43. latviešu strēlnieku gvardes divīzijas karavīri».

Par to, kā tapa šis pieminek-

lis, stāsta ciema izpildkomitejas priekšsēdētāja Jelena Grahojska, Skolotāja Galina Onskule runā par vēsturi, par tās saikni ar šodien, jo Rudzētu zeme glabā vairāk nekā 500 cīnītājus. Vairāk nekā 25 gadus ciema iedzīvotāji gaidīja šo svētku brīdi, lai līdzīgi Vietalvai pulcētu Lielā Tēvijas kara dalībniekus (tikai šeit, augusta otrajā svētdienā).

Senās kaujas Steķu pusē atceras kara veterāns Viktors Karajūns. Viņš iepazīstina ar maršala A. Jerjomenko sniegto vērtējumu šim cīņam.

Mūzika, dzeja un ziedi veido kopējo piemiņas brīdi. To veido bijušo cīnītāju atmiņa un mūsu piemiņa. Tad uzliesmo draudzības uguns. Tas atsauc veterānu atmiņā to tālo dienu notikumus pirms 43 gadiem.

Pār vienu pieminekli bagātāks ir kļuvis mūsu rajons. Bagātāki savā piemiņā un sevis apzināšanā kļuvuši Rudzētu ciema iedzīvotāji. Steķu silā klusi šalc priedes...

V. ROMANOVSKIS

ATTEĻOS: Lielā Tēvijas kara dalībnieki pie Steķu kaujas Piemiņas akmeņa; runā Daugavpils kara veterānu pārstāvis Viktors Karajūns; draudzības uguns kura aizdedzinašana.

I. PLIČA foto

Lasītāja
viedoklis

Vai tas ir izdevīgi?

Man, prellietim, jau nācies ne tikai redzēt uz mūsu rajona ceļiem taksometrus «Moskvičus», bet pat izmantot to pakalpojumus. Cik man zināms, šādi taksometri parādījušies jau vairākos republikas rajonos. Piemēram, Ludzas (paņēmuši tikai viens), Rēzeknes (4 automašīnas) rajonos. Līdz ar iespēju izmantot šo jauno pakalpojumu veidu, man radās vairāki jautājumi.

Taksometrs — šajā gadījumā automašīna «Moskvičs» — saskaņā ar stingru instrukciju nedrīkst uzņemt vairāk par trim pasažieriem. Aterāsimies, ka taksometrs — «Volgā» var braukt četri pasažieri. Maksa par katru nobraukto kilometru palikusi iepriekšējā — 20 kapeikas.

Kas iznāks? Par 100 nobrauktajiem kilometriem katrs no četriem «Volgā» braucošiem pasažieriem samaksās piecus rubļus, bet tūksturot izmanto taksometru — «Moskviču» pakalpojumus, par šo pašu ceļu posmu samaksās gandrīz 7 rubļus. Jo kopējā summa tiks izdalīta nevis uz četriem, bet gan uz trim cilvēkiem. Pie tam jāņem vērā arī «Moskviču» mazāka noturība, braucot šķidonī vai zīmas apstākļos. Jāņem vērā arī tas, ka šī automašīna patērē mazāk degvielas. Turklāt šī degviela ir arī lētāka. Rodas iespaids, ka autotransporta darbinieki nolēmuši «iekonomēt» uz pasažieru rēķina.

Sarunājoties ar taksometru — «Moskviču» vadītājiem, uzzināju, ka viņiem kļuvis grūtāk izpildīt plānu, jo daži pasažieri negrib braukt ar šīs markas automašīnām. «Moskvičiem» ir grūtāk izbraukt lauku ceļus, pievest pasažieri maksimāli tuvu viņu mājām. Invalīdam ar krūkiem braukšana šajā mašīnā saņēdā neērtības. Uzskatu, ka šo taksometru vadītājiem plāns būtu jāsamazina.

Un vēl viens jautājums. Manuprāt, pieņācis laiks padomāt par pasažieru pārvadāšanu Priēlos ar autotransportu. Sākumā pietiktu ar vienu maršruta taksometru. Braukšana ar to neizmaksā dārgi, bet cilvēku var pārvadāt pietiekami. Bet vēlāk — lemt par autobusu maršruta atklāšanu.

Varbūt es kļūdos? Varbūt problēma vēl nav nobriedusi? Gribētos šajā jautājumā dzirdēt rajona izpildkomitejas domas. Tāpēc lūdzu to izskatīt manu priekšlikumu.

I. STUPANS,

soferis

Saruna par starptautiskām tēmām

VIDUSAMERIKA: kurš ir par un kurš ir pret mieru

Vai patiešām ir reāli tuvākajā laikā panākt stablu mieru Vidusamerikā un darīt galu «nepieciešajam karam», ko, izmantojot kontrrevolucionārus, Savienotās Valstis izvērsušas pret Nikaragvu? Šādu jautājumu tagad uzdod politiskie komentētāji sakarā ar rezultātiem, ko devusi neseno Gvatemalā sarīkotā piecu Vidusamerikas valstu prezidentu tikšanās.

Šāda jautājuma uzstādīšana ir pamatota — tikšanās dalībnieki pieņēma dokumentu «Ceļi uz stablu un ilga miera nodibināšanu Vidusamerikā». Tie paredz izbeigt uguni reģionā, izsludināt amnestiju, risināt dialogu ar civilo opozīciju, nepieļaut nacionālās teritorijas izmantošanu citu valstu valdību destabilizācijai, vairs nesniegt militāru un jebkāru citu palīdzību valdībai naidīgiem bruņotiem grupējumiem. Piecu Vidusamerikas valstu prezidentu uzņemās saistību īstenot politiku, kas balstās uz cilvēka tiesību, suverenitātes un teritoriālās integritātes respektēšanu, kā arī uz visu tautu tiesībām brīvi izvēlēties sabiedrības ekonomisko, politisko un sociālo modeli bez iejaukšanās no ārienes.

Nikaragvas prezidents Daniels Ortega norādīja, ka šim dokumentam ir «nenovērtējama nozīme stablu un ilga miera nodibināšanā Vidusamerikā». To atzinīgi uzņēma arī ANO ģenerālsēkretārs Peress de Kueljars. Par labvēlīgām perspektīvām, kas pavērsušas pēc tikšanās Gvatemalā, raksta pasaules prese, tai skaitā arī amerikāņu prese.

Skiet, tas viss ļauj droši apgalvot: jā, Vidusamerikas reģionā drīzumā notiks svarīgs pārvērtiens. Vēl jo vairāk tāpēc, ka kopīgu valodu atraduši vadītāji, kas pārstāv politiski ekonomisko formāciju un sociālo stāvokļa ziņā tik atšķirīgas valstis kā Nikaragva, kas sīvi cīnās pret ASV agresiju, Hondurasu, no kuras teritorijas savas akcijas veic kontrrevolucionāri, pilsoņu kara plosītā Salvadora, Gvatemala, kas nesēn atbrīvojusies no militārās diktatūras jūga un tradicionāli neitrālā Kostarika. Turklāt šo vienošanos publiski un dedzīgi atbalsta Latīņamerikas valstu lielumu lītais vairākums.

Tomēr problēma ir tāda, ka Vidusamerikā iecerētā miera

procesa ceļā stāv Savienotās Valstis, kuru galvenais mērķis šajā reģionā ir gāzt Nikaragvas sandinistu valdību. ASV prezidents R. Reigans paziņojis, ka viņš domā «aizstāvēt Nikaragvas pretošanās intereses». Vēl skaidrāk izteicies viceprezidents Dž. Bušs, kas atklāti pateica, ka ASV «nepametīs kontrrevolucionārus likteņa varā». Bet valsts sekretārs Dž. Šulcs paziņoja par savu gaidāmo braucienu uz Vidusameriku. Kā var viegli noprast, lai nodarbotos ar roku izgriešanu.

Angļu laikraksts «Times» norāda, ka Gvatemalā parakstītais dokuments «savā ziņā ir plauka Vašingtonai». Kā zināms, šis dokuments balstās uz «Ariasa plānu», kas nosaukts to autora — Kostarikas prezidenta — vārdā. Kopš šī plāna izvirzīšanas brīža Savienotās Valstis tam neganti uzbrūk. Prezidentu Ariasu pat izsauca uz «galvas mazgāšanu» Baltajā namā, kur viņu stostēja par Nikaragvas situācijas būtības «nesaprašanu». Vidusamerikas valstis bieži sāka apmeklēt Vašingtonas emisāri tajā pašā nolūkā: neļaut reģiona valstīm pieņemt lēmumu, kas traucētu Savienotās Valstis sniegt atbalstu kontrrevolucionāriem. Paralēli tika lietota arī iebiedēšanas taktika — Hondurasā organizēja plašus ASV karaspēka manevrus. Un, visbeidzot, pašā Gvatemalā tikšanās priekšvakarā Vašingtona izvirzīja pati savu «miera plānu», kas būtībā paredz gāzt sandinistu valdību ar politisku manevru palīdzību.

Šis viltības nav devušas nekādus rezultātus. Vidusamerikas valstis pieņēma miera nodibināšanas plānu, kas atbilst to nacionālajam un reģionālajam interesēm. Tagad atliek to īstenot, kaut gan tas nav viegls uzdevums, ņemot vērā Savienoto Valstu pretdarbību.

Mūsu zemes nostāja šinī jautājumā ir pilnīgi skaidra: kā uzsvērt Padomju valdības 12. augusta paziņojumā, PSRS apsveic Gvatemalā apsardes rezultātus un atbalstīs pūlīnus, kas vērsti uz piecu Vidusamerikas valstu prezidentu lēmumu īstenošanu.

J. ROMANCOVS
(TASS)

Pārlicenoša uzvara

Jēkabpils autobusu parka teritorijā notika autovadītāju profesionālās meistarības konkursa zonas sacensības LAZ-695, Ikarus-260 un vieglo automašīnu M-24 «Volga» figurālajā vadīšanā, degvielas ekonomijā, tehnisko bojājumu konstatēšanā un ceļu satiksmes noteikumu zināšanu pārbaudē.

Visās automašīnu klasēs uzvarēja Jēkabpils autobusu parka komanda.

Autobusu LAZ-695 klasē par zonas uzvarētāju kļuva Preiļu filiāles šoferis Jānis Kivriņš. Viņš izcīnīja arī «Labākā jaunā autovadītāja» nosaukumu un komjaunatnes Jēkabpils rajona komitejas Goda rakstu un balvu.

M. JAUDZEMS,

republikas kategorijas tiesnesis autosportā

Redaktora v. P. PIZELIS

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»), Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР, Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

DAUGAVPILS
1. PROFESIONĀLI
TEHNISKA VIDUSSKOLA
turpina uzņemt audzēkņus 9. klasēs šādās specialitātēs: šķeterēšanas un vilkšanas operators (apgūt iemaņas veikt kontroliera pienākumus); audējs ar iemaņām veikt licēja darbu; diegu spoletājs ar iemaņām šķirotāja darbā.
Uzņem jauniešus un jauniešus vecumā no 14 gadiem ar 8 klašu izglītību Mācību ilgums 3 gadi.
Skola uzņem audzēkņus arī apmācīšanai tikai šķeterēšanas un vilkšanas operatora specialitātē.

JAUNAGLONAS
58. PROFESIONĀLI
TEHNISKA VIDUSSKOLA
izsludina audzēkņu uzņemšanu 1987.—1988. mācību gadam šādās specialitātēs:
plaša profila traktoristu mašīnists, «C» kategorijas autovadītājs (mācību ilgums — 3 gadi), pavārs (mācību ilgums — 3 gadi), automašīnu remontatlēdznieks, «B» un «C» kategorijas autovadītājs (mācību ilgums — 3 gadi), 3. klases traktoristu mašīnists (mācību ilgums — 1 gads), mūrnieks montētājs (mācību ilgums — 1 gads).

OLAINES
35. PROFESIONĀLI
TEHNISKA VIDUSSKOLA
uzņem audzēkņus bez iestāšanās eksāmeniem.
Mācību ilgums pēc astoņgadīgās skolas beigšanas — 3 gadi. Vienlaikus audzēkņi iegūst vidējo izglītību un šādās specialitātēs:
plastmasu pārstrādes iekārtu operators; pārdevējs (mācības abās specialitātēs krievu val.); galdnieks (mācības latviešu valodā).
Mācību ilgums ar deviņu klašu izglītību — 2 gadi, vienlaikus iegūst vidējo izglītību un specialitāti —
analītiskās ķīmijas laborants (mācības krievu valodā).
Mācību ilgums ar vidējo izglītību — līdz 10 mēnešiem, iegūst specialitāti —
kontrolē mēraparātu un automātiskās atslēdznieks; galdnieks.
(Mācības abās specialitātēs

RIGAS
26. PROFESIONĀLI TEHNISKA
VIDUSSKOLA
(226084, Rīgā, A. Deglava ielā 41. a. tel. 575578 aicina 1987.—1988. mācību gadā apgūt šādas specialitātes:
trikotāžas izstrādājumu, audumu un zeķu adītājas, audējas, trikotāžas izstrādājumu šuvējas.
Mācību ilgums 3 gadi. Uzņem ar astoņu klašu izglītību. Tinējas — šķeterētājas, šuvējas — motoristes.
Mācību ilgums 1 gads, uzņem ar astoņu klašu izglītību. Piegriezējas.
Mācību ilgums 1 gads, uzņem ar vidējo izglītību.

OGRES
43. PROFESIONĀLI
TEHNISKA VIDUSSKOLA
(288300, Ogrē, Meža prospektā 13, tālrunis 24711, 24668) izsludina papildu uzņemšanu 1987./88. mācību gadā
piegriezējas profesijā.

RAJONA IEDZIVOTĀJU IEVĒRIBAI!
Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas sadzīves pakalpojumu kooperatīvs sniedz šādus pakalpojumus:
veic celtniecības un labiekārtošanas darbus, sagatavo, komplektē un piegādā celtniecības materiālus, izgatavo metāla un koka izstrādājumus un to detaļas (ieskaitot virpojumus un metālkalumus), ierīko ūdensvadu, kanalizāciju, centrālpakuri, pēc individuāliem pasūtījumiem izgatavo ūdens tvertnes, ekonomiskus centrālpakures katlus ar cieto kurināmo, kā arī citus saimniecības piederumus.
Zvanīt pa tālruni 43357 vai rakstīt: Līvāni, Celtniecības ielā 8, Līvānu eksperimentālā biokīmiskā rūpnīca, kooperatīvam.

Itātē. Mācību ilgums 10 mēneši. Uzņem meitenes ar 8—10 klašu izglītību.

Audzēkņi saņem bezmaksas ēdināšanu un apģērbu.

Skola aicina vidusskolu absolventus apgūt šķeterēšanas un vilkšanas operatora — kontroliera specialitāti. Mācību ilgums 10 mēneši. Audzēkņi saņem 70 rubļu stipendiju mēnesī. Ražošanas prakses laikā audzēkņi saņem algu par padarīto darbu. Iebraucēji no citām pilsētām tiek nodrošināti ar kopmītnēm.

Iestājoties skolā, nepieciešami šādi dokumenti:

govju mehanizētās slaukšanas meistars (mācību ilgums — 1 gads),
automašīnu remontatlēdznieks, «B» un «C» kategorijas autovadītājs (mācību ilgums — 1 gads).
Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Audzēkņi atrodas pilnīgā valsts apgādībā. Sekmīgie audzēkņi saņem stipendiju — 10 rubļus.
Govju mehanizētās slaukšanas meistaru grupas audzēkņi saņem saimniecību stipendiju līdz 100 rubļiem.
Skolas adrese: Preiļu rajons, p. n. Jaunaglona, 58. PTV. Telefons 65721 vai 65743.

latviešu un krievu valodā).
Skolā ir kopmītne. Grupās ar trīsdaļīgu un divdaļīgu mācību laiku audzēkņus apgādā ar brīvu uzturu un apģērbu.

Audzēkņiem ar mācību laiku līdz 10 mēnešiem maksā stipendiju 30 rbl. mēnesī. Teicamnieki saņem par 25 procentiem paaugstinātu stipendiju. Prakses laikā papildus izmaksā 50 procentus no nopelnītās naudas.
Skolā uzņem arī ar iestāžu norīkojumiem un papildus stipendijām.

Skolu beigušie audzēkņi tiek uzņemti augstākajās mācību iestādēs ar atvieglotiem noteikumiem.
Skolas adrese: 229014, Rīgas raj., Olainē, Mendeļejeva ielā 8 (ieļa no Leņina ielas puses).
Telefoni — 963063, 963339, 963355.

(Olaine atrodas 20 km no Rīgas. Brauciens ar elektrisko vilcienu no Rīgas līdz Olainei ilgst 25 minūtes vai arī no Jelgavas līdz Olainei — 25 minūtes).

Iesniegumam jāpievieno: izglītības dokuments, medicīniskā izziņa (forma Nr. 086/y), dzīves vietas izziņa, 4 fotokartītes (3x4 cm) un personīgi jāuzrāda dzimšanas apliecība vai pase.

Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Audzēkņi saņem apmaksu par saražoto produkciju prakses laikā, bezmaksas apģērbu, ēdināšanu, brīvbilietu braukšanai pilsētas transporta līdzekļos. Ir labiekārtota kopmītne.
Absolventi strādā Viegļās rūpniecības ministrijas trikotāžas, zeķu un tekstilražošanas uzņēmumos.
Dokumentus pieņem no š. g. 1. jūnija līdz 30. augustam.

Mācību ilgums 1 gads. Uzņem jauniešus ar 11 klašu izglītību. Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Mācību laikā audzēkņi saņem stipendiju (līdz 70 rubļiem) un 50 procentus no ražošanas prakses nopelnītās summas. Absolventi strādā Ogres ražošanas apvienībā. Ir kopmītne.

dokuments par izglītību, raksturojums, izziņa no dzīvesvietas un izziņa par ģimenes sastāvu, četras fotokartītes (3x4), izziņa par potēšanu (no skolas), pase vai dzimšanas apliecība jāuzrāda personīgi.

Medicīnisko komisiju reflektanti iziet ražošanas apvienības «Hlmvolokno» poliklīnikā.

SKOLAS ADRESE: Daugavpils, Mendeļejeva ielā 1, telefons 41018 vai 41908. Dokumentus pieņem no plkst. 9.00 līdz 17.00, izņemot sestdienas un svētdienas.

4. PROFESIONĀLI
TEHNISKA VIDUSSKOLA
(228500, Cēsis, K. Marksa ielā 3, tālrunis 22971) turpina audzēkņu uzņemšanu 1987.—1988. mācību gadam.
Jauniešus ar 8 klašu izglītību uzņem atslēdznieka santehnika specialitātē.
Mācību ilgums 3 gadi.
Jauniešus ar deviņu klašu izglītību uzņem 2. kursā remontatlēdznieka un elektromontiera specialitātē.
Mācības notiek latviešu valodā. Ir kopmītne. Pieņem arī jauniešus ar kolhozu, sovhozu un uzņēmumu norīkojumiem.

Stāv ozols tūruma malā, Viņš mūsu tēvam bij dārgs: Seit izauga viņa līni, Seit nodila darba svārkus.

(I. Ziedonis)
Izsakām dziļu līdzjūtību Albinam Skudram sakarā ar TEVA nāvi.

Preiļu SCO kolektīvs

Bez tevis, tēt, mēs tālāk iesim vien!

Tik paliks atmiņā kā gaiši pavedieni.

(J. Elksne)

Izsakām dziļu līdzjūtību piederīgajiem, izvadot PETERI IVBULI smiltājā.

Kolhoza «Dzintars» valde

Skantet klusi, dzimtie sili, Kapu kalnā mētras zied, Raugieties, cik lēnā gaitā Sirmis arājs dusēt iet.

(H. Gāliņš)

Skumju brīdī esam kopā ar darbābiedru Antonu, no TEVA uz mūžu atvadoties.

Kompleksa «Amul» kolektīvs

Tu, mīļā māt, nu projām atzej klusi

Tai ceļā pēdējā, no kura nepārnāk.

Cik daudz no savas sirds tu dāvājusti,

Kas mīlestību šo gan vārdos izteikt māk.

(M. Bārbale)

Sāpju brīdī esam kopā ar Antonīnu Strodi, MĀTĪ smiltājā izvadot.

K. Marksa kolhoza valde un arodkomiteja

Māmullt mīļā, kāpēc tu apluksi, Kāpēc pār tevi egles zars

skumst?

Kāpēc rītos, dienās un vakaros Nebūsi turpmāk kopā ar mums?

(M. Bārbale)

Serojam kopā ar Antonīnu Strodi, MĀTĪ smiltājā izvadot. Darba biedri

Dusj saldi, māmullt, Mūža miegs lai tev ir salds, Auklēs tevī rasas rīti,

Ziedi klās un sniedzīns balts.

(A. Straube)

Izsakām līdzjūtību piederīgajiem, TEKLU ANCĀNI izvadot kapu kalniņā.

Kolhoza «Dzintars» kolektīvs

Mūža vilciens pa gadskārtu sliedēm Nerimti traucies, nu palicis klūs.

Smilšu kalnā zem dzīvības priedēm

Nu darbi rūpes un vasaras dus.

(Z. Purvs)

Izsakām līdzjūtību Jānim Ancānam, izvadot MĀMULU uz smiltāju.

VLRTNK Preiļu rajona apvienības autotransporta nodaļa

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 221 sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstulju nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13770 eks. (latv. val. 9819 eks., krievu val. 3951 eks.).
1 nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.
Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1. Indeks 68169.
Pas. 1122.